

การศึกษาแรงจูงใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของบัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

อิชพล คำสุข^{1*}, พีรณัฐ กลิ่นเมือง¹ และ บุชบา หินเภาว¹

¹สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

*Pondcomedy55@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ มีวัตถุประสงค์คือ 1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของบัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม 2. เพื่อศึกษาอุปสรรคและปัญหาในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของบัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ประชากรในงานวิจัยได้แก่บัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม 3 ปี้อนหลัง จำนวน 180 คน กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยมีจำนวน 123 คน ได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยใช้สถิติเบื้องต้นในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีผลการวิจัย ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามมีแรงจูงใจต่อการตัดสินใจในด้านแรงปรารถนา มากที่สุด ตามมาด้วย ด้านความต้องการประสบความสำเร็จ และด้านการรับรู้ความสามารถของตนเอง ตามลำดับ กับมีปัญหาด้านขาดเงินทุนในการทำธุรกิจดิจิทัล มากที่สุด ตามมาด้วย ด้านขาดความรู้ด้านกฎหมายธุรกิจดิจิทัล และด้านขาดความรู้ด้านการทำบัญชีและเสียภาษี ตามลำดับ และมีอุปสรรคด้านคู่แข่งมีจำนวนมากขึ้น มากที่สุด ตามมาด้วย ด้านคู่แข่งมีกลยุทธ์และนวัตกรรมในการดำเนินธุรกิจในรูปแบบใหม่ๆ และด้านคู่แข่งมีเงินทุนสูงกว่า ตามลำดับ

คำสำคัญ: แรงจูงใจ ธุรกิจดิจิทัล ผู้ประกอบการ บัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Entrepreneurship Motivation Study digital business of Graduates in Communication Arts Pibulsongkhram Rajabhat University

Thatchapol kamsuk^{1*}, Peeranat Klimneang¹ and Bussaba Hintow¹

¹Communication Arts Faculty of Management Science Pibulsongkhram Rajabhat University

*Pondcomedy55@gmail.com

Abstract

This research is a quantitative research. There is a purpose. 1. To study the motivation for decision making to become a digital business entrepreneur of Communication Arts graduates. Pibulsongkhram Rajabhat University. 2. To study the obstacles and problems in becoming a digital business entrepreneur of Communication Arts graduates. Pibulsongkhram Rajabhat University. The research population is Bachelor of Communication Arts Pibulsongkhram Rajabhat University in the past 3 years, totaling 180 people. The sample group in the research consisted of 123 people. Data were collected using a questionnaire. The research results were as follows.

Respondents were most motivated for decision-making in terms of desire, followed by desire for success. And self-efficacy, respectively, with the problem of lack of funds to do digital business the most, followed by the lack of knowledge of digital business law. and the lack of knowledge in accounting and taxation, respectively, and there were more obstacles to competitors, followed by the largest number of competitors. and competitors have higher capital respectively.

Keywords: Motivation, Digital Business, Entrepreneurship, Graduates in Communication Arts Pibulsongkhram Rajabhat University

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ท่ามกลางภาวะเศรษฐกิจที่ไม่แน่นอน แนวโน้มการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศมหอำนาจยังขาด ทิศทางที่ชัดเจน ดังนั้น เศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งมีรายได้ส่วนใหญ่มาจากการส่งออกและอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวเป็นหลัก จึงได้รับผลกระทบในสถานการณ์เช่นนี้ เครื่องมือที่จะทำให้ข้ามผ่านภาวะเศรษฐกิจที่มีความไม่แน่นอนนี้ได้ คือ เศรษฐกิจดิจิทัล ทั้งนี้เพราะว่าภาคธุรกิจที่มีการปรับใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาในการดำเนินงาน ทางธุรกิจ ล้วนมีอัตราการเติบโตที่สูง Setthapong Malisuwan et al.[1] เป็นผลทำให้เกิดผู้ประกอบการ ธุรกิจดิจิทัล (Digital Entrepreneurship) หรือที่เรียกว่าผู้ประกอบการธุรกิจออนไลน์ขึ้นมา โดยผู้ประกอบการ ธุรกิจดิจิทัลจะมีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อพัฒนาศักยภาพในการพัฒนาบริการ รวมทั้งการบริหารจัดการ การวางแผนกลยุทธ์ทางธุรกิจ และการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ด้วยการประยุกต์ใช้ความล้ำสมัยทางด้านเทคโนโลยีมาปรับปรุงกระบวนการจากธุรกิจแบบเดิมให้เป็นธุรกิจแบบใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับการปฏิบัติของธุรกิจในโลกปัจจุบัน ซึ่งกำลังอยู่ในยุคการปฏิวัติอุตสาหกรรมที่เรียกว่า ยุค 4.0 ที่

มุ่งเน้นการแข่งขันกันด้วยการออกแบบและสร้างนวัตกรรม โดยการนำเทคโนโลยีเข้ามาขับเคลื่อน สิ่งนี้เป็นการชี้ให้เห็นว่าโลกดิจิทัลกำลังเข้ามาเปลี่ยนวิถีชีวิตของผู้คนครั้งใหญ่ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าโอกาสในการทำธุรกิจไม่ได้ถูกจำกัดอยู่เพียงแค่ผู้ประกอบการที่มีทุนทรัพย์ แต่เป็นการแข่งขันกันในเรื่องของเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ [2]

ปัจจุบันพบว่า สถาบันการศึกษาต่าง ๆ เริ่มมีการตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ที่มีเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องเพิ่มมากขึ้น ทำให้สถาบันทางการศึกษาส่วนใหญ่มีการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียน โดยมีทางเลือกในสาขาวิชาที่มีความทันสมัยและสอดคล้องกับทิศทางโลกของเทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบันเพิ่มมากขึ้น อาทิ การพัฒนาหลักสูตรทางด้านนวัตกรรมทางธุรกิจ นวัตกรรมและการแปรรูปทางดิจิทัล และการจัดการนวัตกรรม เป็นต้น พร้อมทั้งมีการจัดอบรมสำหรับผู้สนใจที่จะเป็นผู้ประกอบการดิจิทัลรุ่นเยาว์เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้กลุ่มเยาวชน ไทย กลุ่มวัยรุ่น เริ่มมีความปรารถนาที่จะเป็นผู้ประกอบการมากขึ้น เนื่องจากบุคคลเหล่านี้เชื่อว่าการประกอบธุรกิจ หรือการทำธุรกิจส่วนตัวนั้น มีความเป็นอิสระในการทำงาน สามารถคิดต่างแบบสร้างสรรค์ได้ และมีท้าทายต่อ ความสามารถของตนเองที่มีอยู่ [3] โดยเฉพาะกระแสของการทำธุรกิจในรูปแบบของสตาร์ทอัพ (Start-up Business) ตามนโยบาย Thailand 4.0 ของภาครัฐ ซึ่งเปิดโอกาสให้กับคนรุ่นใหม่ที่มีความปรารถนา และมุ่งมั่นสร้างธุรกิจให้เติบโตแบบก้าวกระโดด และเป็นผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จตั้งแต่อายุยังน้อย สอดคล้องกับผลการศึกษาซึ่งดำเนินการโดย Sea Group ภายใต้ความร่วมมือกับ World Economic Forum (WEF) พบว่า เยาวชนไทยมีความใฝ่ฝันที่อยากเป็นผู้ประกอบการสูงสุดในอาเซียน โดยร้อยละ 36 ของเยาวชนไทย มีความปรารถนาที่จะเป็นผู้ประกอบการและทำธุรกิจของตนเองในอนาคต รองลงมาคือ มาเลเซีย ร้อยละ 26 เวียดนาม ร้อยละ 25 อินโดนีเซีย ร้อยละ 24 สิงคโปร์ ร้อยละ 20 และฟิลิปปินส์ ร้อยละ 19 ตามลำดับ และคาดการณ์ว่าจะมี จำนวนเพิ่มขึ้นอีกในอนาคต [4]

บทบาทของผู้ประกอบการนั้น ไม่เพียงแต่เป็นการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ แต่จะเกี่ยวข้องกับการ ลงทุนและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของธุรกิจและสังคม ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้เศรษฐกิจเจริญเติบโต [5] ดังนั้น ผู้ที่จะเป็นผู้ประกอบการควรมีทักษะและคุณลักษณะส่วนบุคคลที่เพียงพอที่จะ สามารถพัฒนาธุรกิจให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจในปัจจุบันได้ จากการพัฒนาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่า การเป็นผู้ประกอบการยังเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญ และช่วยส่งเสริมให้นักศึกษามีเป้าหมายที่ชัดเจนและเป็นกระบวนการที่ ช่วยให้มีคามเข้มแข็ง กระตุ้นให้สามารถก้าวข้ามผ่านสถานการณ์ที่ยู่ยากได้ จึงถือได้ว่าแรงจูงใจเป็นสิ่งที่ มีความสำคัญอย่างมากในองค์ประกอบของการจัดการศึกษาเนื่องจากเป็นกระบวนการที่สามารถการขับเคลื่อนให้ นักศึกษากำหนดหนทางและค้นหาเป้าหมายชีวิตของตนเอง อีกทั้งผลการวิจัยส่วนใหญ่ พบว่า ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ของนักศึกษามีทั้งปัจจัยภายนอก และปัจจัยภายใน ได้แก่สิ่งแวดล้อม ความคาดหวังของครอบครัว และการรับรู้ในคุณค่าของตนเอง

หลักสูตรสาขาวิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ฉบับปรับปรุง 2565 ก็มีวิชา การเป็นผู้ประกอบการสื่อ ซึ่งมีรายละเอียดเพื่อให้ บัณฑิตของสาขาวิชาจบไปสามารถประกอบอาชีพอิสระได้ นอกจากนี้ เป็นลูกจ้างขององค์กรต่าง ๆ ดังนั้น ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนในหลักสูตรนิเทศศาสตร์ จึงสนใจศึกษาถึง **แรงจูงใจและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของบัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม** เพื่อจะได้นำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย ไปพัฒนาการเรียนการสอนและหลักสูตรต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของบัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
2. เพื่อศึกษาอุปสรรคและปัญหาในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของบัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา ได้แก่ ศึกษาแรงจูงใจและปัจจัยต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของบัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ตลอดจนศึกษาอุปสรรคและปัญหาในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของบัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ขอบเขตด้านเวลา ได้แก่ พ.ย. 65– ก.ย. 66

ขอบเขตด้านสถานที่ ได้แก่ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงปัจจัยที่มีส่วนตัดสินใจของบัณฑิตให้เป็นผู้ประกอบการ เพื่อจะได้คิดกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องความต้องการของบัณฑิตต่อไป

2. ได้องค์ความรู้ด้านการเป็นผู้ประกอบการและแรงจูงใจ ตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของบัณฑิตที่มีต่อการเป็นผู้ประกอบการจากการวิจัย และนำมาใช้พัฒนาวิชาการเป็นผู้ประกอบการสื่อของสาขาให้ทันสมัยได้ต่อไปในอนาคต

วิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากร กลุ่มตัวอย่าง

ประชากร บัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม 3 ปีซ้อนหลัง จำนวน 180 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มตามตารางการกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครชี และ มอร์แกน [6] ได้จำนวน 123 ตัวอย่าง แต่เก็บข้อมูลได้ 30 ตัวอย่าง (จำนวนกลุ่มตัวอย่างมีผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลจริงๆ แค่ 30 คน นอกนั้นเป็นลูกจ้างในสถานประกอบการ) ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยจะเลือกแจกแบบสอบถามเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลเท่านั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้ มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แบบสอบถามแบบเอกสาร ประกอบด้วยชุดคำถาม 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 เป็นชุดคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 เป็นชุดคำถามเกี่ยวกับ แรงจูงใจและปัญหาอุปสรรคที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของบัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามจำนวน 22 ข้อคำถาม โดยมาตรวัดที่ใช้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้คือ มาตรวัด 5 ระดับ ตาม ลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) ได้แก่

ระดับ1 ความคิดเห็นระดับน้อยที่สุด

ระดับ2 ความคิดเห็นระดับน้อย

ระดับ3 ความคิดเห็นระดับปานกลาง

ระดับ4 ความคิดเห็นระดับมาก

ระดับ5 ความคิดเห็นระดับมากที่สุด

2.แบบสัมภาษณ์กลุ่ม ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของบัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยมีการทดสอบเครื่องมือ โดยทดสอบความเหมาะสม (Pre-Test) ของแบบสอบถามงานวิจัยกับ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน เพื่อประเมินถึงความเข้าใจและความง่ายของคำถามหลังจากปรับปรุงแบบสอบถาม แล้ว ทำการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถามโดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาความตรงเชิง เนื้อหา พบว่า ทุกข้อนั้นมีค่าดัชนีความ

สอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.86 และทำการเก็บข้อมูลเพื่อทดสอบความเหมาะสมเบื้องต้น (Pilot Test) กับกลุ่มตัวอย่างอีก 30 คน โดยทำการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของ ครอนบาค (Cronbach's alpha) ใช้เกณฑ์ยอมรับที่ค่ามากกว่า 0.6 ขึ้นไป เพื่อแสดงว่าแบบสอบถามนี้มีความ น่าเชื่อถือเพียงพอ จึงถือว่าค่าความเชื่อมั่นของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมดยอมรับได้ [7] โดยคำนวณ ค่าความเชื่อมั่น (Item-Total Correlation) ได้ระหว่าง 0.631 - 0.897 รวมทั้งการปรับปรุงคำถามอีกครั้ง เพื่อให้แบบสอบถามครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษาและปัจจัยทั้งหมดที่ต้องการศึกษาก่อนการเก็บ ข้อมูลจริง

การวิเคราะห์ข้อมูล

โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลค่า โดยการแปลผลตามเกณฑ์คะแนนเฉลี่ย [8] ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 คือ แรงจูงใจมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 คือ แรงจูงใจมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.01-3.40 คือ แรงจูงใจปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.00 คือ แรงจูงใจน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 คือ แรงจูงใจน้อยที่สุด

และแปลผลปัญหาและอุปสรรคในการเป็นผู้ประกอบการ ได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21-5.00 คือ ปัญหาและอุปสรรคมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20 คือ ปัญหาและอุปสรรคมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.01-3.40 คือ ปัญหาและอุปสรรคปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81-2.00 คือ ปัญหาและอุปสรรคน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.80 คือ ปัญหาและอุปสรรคน้อยที่สุด

ผลการวิจัย ดังนี้

ผลการวิจัยสามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของบัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของ บัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

แรงจูงใจต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของ บัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ความต้องการประสบความสำเร็จ			
1.ฉันชอบตอบสนองต่อความท้าทาย การแข่งขันทำให้ฉันอยากทำงานหนัก	4.06	0.73	มาก
2.ฉันต้องการมีรายได้ที่มากเท่าที่จะมากได้เพื่อทำให้ความเป็นอยู่ดีขึ้น	4.56	0.62	มากที่สุด
3.ฉันไม่ชอบงานประจำ ไม่ชอบงานที่ไม่ท้าทายแม้ว่างานนั้นจะมีรายได้ที่ดี	3.93	1.08	มาก
4.เมื่อฉันลงมือทำงานบางสิ่ง ฉันจะไม่มองแค้นงานที่เสร็จ แต่มองที่ความสำเร็จอย่างดิเลิศ	4.23	0.67	มากที่สุด

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของ บัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (ต่อ)

แรงจูงใจต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของ บัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ค่าเฉลี่ยรวม	4.20	0.54	มาก
ความกล้าเสี่ยง (Risk taking)			
1.ฉันไม่สนใจแม้รายได้จะน้อยหากงานที่ทำงานมีความมั่นคงและแน่นอน	3.60	1.00	มาก
2.ฉันเต็มใจที่จะรับความเสี่ยงสูงเพื่อผลตอบแทนสูง	4.23	0.89	มากที่สุด
3.ฉันจะพิจารณาความคุ้มค่าของความเสี่ยงหากมีความเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จมากกว่า 60%	4.23	0.77	มากที่สุด
4.ฉันไม่กังวลกับงานที่มีความไม่แน่นอนหากมีเหตุผลว่ามั่นคงค่า	3.96	0.96	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.00	0.62	มาก
แรงปรารถนา (Passion)			
1.การเป็นเจ้าของธุรกิจทำให้ฉันเกิดพลัง	4.46	0.62	มากที่สุด
2.การเอาใจใส่ธุรกิจจนประสบความสำเร็จเป็นเรื่องที่สนุก	4.46	0.68	มากที่สุด
3.การสร้างธุรกิจใหม่เป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้น	4.33	0.84	มากที่สุด
4.การเป็นผู้ก่อตั้งธุรกิจคือสิ่งที่ฉันอยากจะเป็น	4.50	0.68	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.44	0.58	มากที่สุด
การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-efficacy)			
1.ฉันสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้ความเครียด ความกดดันและความขัดแย้ง	4.16	1.23	มาก
2.ฉันสามารถสร้างไอเดียและผลิตภัณฑ์ใหม่ขึ้นมาได้	4.13	0.89	มาก
3.ฉันสามารถเห็นโอกาสของตลาดสำหรับการออกผลิตภัณฑ์และบริการ	4.23	0.85	มากที่สุด
4.ฉันสามารถพัฒนาสภาพแวดล้อมในการทำงานโดยสนับสนุนให้ผู้อื่นพยายามทำสิ่งใหม่	4.13	0.86	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.16	0.79	มาก
อดทนต่อความไม่แน่นอน (Tolerance to Ambiguity)			
1.ความมั่นคงในอาชีพการงานเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อฉัน	4.30	0.65	มากที่สุด
2.ฉันรู้สึกสนุกต่อการทำงานในสถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอน	3.90	0.95	มาก
3.เมื่อเกิดสถานการณ์ที่ไม่ชัดเจน ฉันจะตัดสินใจเป็นคน "นำ"	4.23	0.85	มากที่สุด
4.ฉันคิดว่างานที่ดีคืองานที่มีความชัดเจนว่าต้องทำอะไรและทำอย่างไรให้เกิดความสำเร็จ	4.16	0.79	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.15	0.54	มาก
การตั้งเป้าหมาย			
1.การตั้งเป้าหมายควรมีความท้าทายแต่ไม่ยากและไม่ง่ายจนเกินไป	4.26	0.82	มากที่สุด
2.การตั้งเป้าหมายเป็นการลงโทษชีวิตตัวเอง	3.76	1.13	มาก

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของ บัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (ต่อ)

แรงจูงใจต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของ บัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
3.ฉันมีเป้าหมายในการทำธุรกิจ คือ การมีรายได้มาก ๆ และธุรกิจอยู่รอดในระยะยาว	4.23	0.85	มากที่สุด
4.ฉันมีเป้าหมายว่าธุรกิจจะมีการนำนวัตกรรมใหม่ๆมาใช้ เพื่อสร้างผลประโยชน์ประกอบการสูงขึ้น	4.26	0.73	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	4.13	0.64	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมของแรงจูงใจทุกด้าน	4.18	0.49	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของ บัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยที่ 4.18 โดยแยกพิจารณาแต่ละด้านพบว่า บัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีแรงจูงใจด้าน แรงปรารถนา มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.44 รองลงมาบัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีแรงจูงใจด้าน ความต้องการประสบความสำเร็จ ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 4.20 และรองลงมา บัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีแรงจูงใจด้าน การรับรู้ความสามารถของตนเอง ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 4.16

วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของบัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรคในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของ บัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ปัญหาและอุปสรรคในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของ บัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ปัญหาของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัล			
1.ขาดเงินทุนในการทำธุรกิจดิจิทัล	4.26	0.78	มากที่สุด
2.ขาดความรู้พื้นฐานด้านการเป็นผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจดิจิทัล	4.10	0.95	มาก
3.ขาดความรู้ด้านกฎหมายธุรกิจดิจิทัล	4.13	0.89	มาก
4.ขาดความรู้ด้านการทำบัญชีและเสียภาษี	4.13	0.93	มาก
5.ขาดทักษะการใช้เครื่องมือบนแพลตฟอร์มดิจิทัลใหม่ๆ	3.70	1.11	มาก
6.ขาดประสบการณ์ในการทำธุรกิจดิจิทัล	3.83	1.11	มาก
7.ขาดการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีที่เอื้อต่อความสะดวกในการทำธุรกิจ	3.70	1.23	มาก
8.ขาดทีมงานที่มีประสิทธิภาพ	3.90	1.24	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม	3.97	0.84	มาก
อุปสรรคของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัล			
1.คู่แข่งมีเงินทุนสูงกว่า	4.33	0.71	มากที่สุด

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาและอุปสรรคในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของ บัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (ต่อ)

ปัญหาและอุปสรรคในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของ บัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
2. คู่แข่งมีจำนวนมากขึ้น	4.50	0.62	มากที่สุด
3. คู่แข่งมีกลยุทธ์และนวัตกรรมในการดำเนินธุรกิจในรูปแบบใหม่ๆ	4.36	0.80	มากที่สุด
4. ขาดความน่าเชื่อถือในสายตาลูกค้า	3.93	1.17	มาก
5. เครื่องมือ/อุปกรณ์ ไม่ทันสมัย	4.03	1.09	มาก
6. ไม่ขยัน อดทน	3.73	1.36	มาก
7. ขาดความรับผิดชอบ	3.63	1.27	มาก
8. ความเร็วของอินเทอร์เน็ตไม่พอ ในบางพื้นที่ที่ดำเนินธุรกิจ	3.93	1.25	มาก
9. ขาดความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการใหม่ๆ	3.83	1.20	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.03	0.81	มาก
ค่าเฉลี่ยรวมของปัญหาอุปสรรค	4.00	0.80	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม มีปัญหาและอุปสรรคในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของ บัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยที่ 4.00 โดยแยกพิจารณาแต่ละด้านพบว่า บัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีปัญหาด้าน ขาดเงินทุนในการทำธุรกิจดิจิทัล มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.26 รองลงมาบัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีปัญหาด้าน ขาดความรู้ด้านกฎหมายธุรกิจดิจิทัล ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 4.13 และรองลงมา บัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีปัญหาด้าน ขาดความรู้ด้านการทำบัญชีและเสียภาษี ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 4.13 กับบัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีอุปสรรคด้าน คู่แข่งมีจำนวนมากขึ้น มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.50 รองลงมาบัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีอุปสรรคด้าน คู่แข่งมีกลยุทธ์และนวัตกรรมในการดำเนินธุรกิจในรูปแบบใหม่ๆ ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.36 และรองลงมา บัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีอุปสรรคด้าน คู่แข่งมีเงินทุนสูงกว่า ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.33

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 30 คน ส่วนใหญ่อายุน้อยกว่า 25 ปี มีรายได้ไม่น้อยกว่า 20,000 บาท/เดือน ส่วนใหญ่มีบิดาและมารดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และพบว่า บัณฑิตสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม มีแรงจูงใจต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลในด้านแรงปรารถนา มากที่สุด ตามมาด้วย ด้านความต้องการประสบความสำเร็จ และด้านการศึกษาความสามารถของตนเอง ตามลำดับ กับมีปัญหาด้านขาดเงินทุนในการทำธุรกิจดิจิทัล มากที่สุด ตามมาด้วย ด้านขาดความรู้ด้านกฎหมายธุรกิจดิจิทัล และด้านขาดความรู้ด้านการทำบัญชีและเสียภาษี ตามลำดับ และมีอุปสรรคด้านคู่แข่งมีจำนวนมากขึ้น มากที่สุด ตามมาด้วย ด้านคู่แข่งมีกลยุทธ์และนวัตกรรมในการดำเนินธุรกิจในรูปแบบใหม่ๆ และด้านคู่แข่งมีเงินทุนสูงกว่า ตามลำดับ สอดคล้องกับ Dechawat Kaewsrivongsakorn.[9] เรื่อง แรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย กล่าวไว้ว่า 1) ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ 2) ความกล้าเสี่ยง 3) ความอดทนต่อภาวะ คลุมเครือ 4) ประเภทของแรงบันดาลใจในการประกอบธุรกิจ 5) ทักษะคติเชิงบวกที่มีต่อความล้มเหลว 6) ทักษะคติที่ดีต่อความแปลกใหม่ และ 7) ความ

เชื่อมั่นในศักยภาพของตน ผลทดสอบอิทธิพลของคุณลักษณะที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พบว่า ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ, ความกล้าเสี่ยง, ความอดทนต่อภาวะ คลุมเครือ, ประเภทของแรงบันดาลใจในการประกอบธุรกิจ, ทศนคติเชิงบวกที่มีต่อความล้มเหลว และทัศนคติที่ดีต่อความแปลกใหม่ ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ สอดคล้องกับ Anong Rungsuk.[10] เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ กล่าวว่า ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการด้านการจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการ และด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมสามารถพยากรณ์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจได้อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.1 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tharinee Angyos, Somsong Khanthanatee & Napadol Khampitak.[11] เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความปรารถนาในการเลือกอาชีพของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จังหวัดนครราชสีมา พบว่า นักศึกษาหลักสูตรบัญชีส่วนใหญ่มีแรงปรารถนาในการเลือกอาชีพในปัจจัยด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ และงานวิจัยเรื่องแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย กล่าวถึงปัจจัยที่สนับสนุนความพร้อมของทรัพยากรซึ่งเป็นปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพอิสระให้ประสบความสำเร็จนั้น คือ ความพร้อมทางด้านเงินทุน ทรัพย์สินต่างๆ กำลังคน และเทคโนโลยี ตลอดจนระบบข้อมูลที่จะนำมาใช้

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. รับทราบถึงแรงจูงใจและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของบัณฑิตสาขาวิชานิติศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อจะได้ทราบถึงการตัดสินใจของผู้ประกอบการ
2. ศึกษาแรงจูงใจและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจดิจิทัลของบัณฑิตสาขาต่างๆ ในคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อจะได้ทราบข้อมูลการเป็นผู้ประกอบการของบัณฑิตสาขาต่างๆ

เอกสารอ้างอิง

- [1] Setthapong Malisuwan et al. (2558). **Developing a country with a Digital economy.** Journal of National Defense Studies Institute 6, 3 May-August 2015. Pages 14-16.
- [2] Panis Phosriwungchai. (12/06/2561). **Digital Entrepreneurship – New World New Entrepreneur.** The101.world. https://www.the101.world/digital-entrepreneurship/?fbclid=IwAR3-Ur8tk5b79rLu8AouLCZMRuTtXF30KxND9OO_I4lIdF7QdpsQ-A6BWo0. (In Thai)
- [3] Thai SMEs Center. (14/06/2559). **"Stamford Supervisory Board" joins hands with "Woody World", suggesting e-commerce businesses must adapt.** <http://www.thaismescenter.com>. (In Thai)
- [4] World Economic Forum on ASEAN. (2018). **ASEAN Economic Community's opportunities and challenges for Vietnam.**
- [5] Yaowalak Klueabmas. (2551). **Importance of Entrepreneurship Nowadays.** FEU ACADEMIC REVIEW. Volume 1 Issue 2 December 2007-May 2008. (In Thai)
- [6] Theerawut Akakul. (2543). **Research Methodology in Behavioral Sciences and Social Sciences.** Ubonratchathani: Ubonratchathani Rajabhat Institute. (In Thai)
- [7] Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J. & Anderson, R. E. (2010). **Multivariate Data Analysis** (7th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- [8] Penkhae Siriwan et al. (2551). **Statistics for Research.** Bangkok : Text and Journal Publication. (In Thai)

- [9] Dechawat Kaewsiwongsakorn (2564). **Motivation Affecting Entrepreneurial Decisions of Undergraduate Students Faculty of Business Administration Rajamangala University of Technology Srivijaya.** Master of Business Administration Program Faculty of Business Administration Ramkhamhaeng University. (In Thai)
- [10] Anong Rungsuk. (2559). **Determinants affecting the Intention to become entrepreneur of Students Faculty of business administration, Rajamangala University of Technology Rattanakosin.** (In Thai)
- [11] Tharinee Angyos, Somsong Khanthanatee & Napadol Khampitak. (2563). **Factors Influencing Undergraduate Students' Desire to Choose a Career Nakhonratchasima Province.** Report from NMCCON 2020 The 7th National Conference Nakhonratchasima College. Pages 168 to 176. (In Thai)